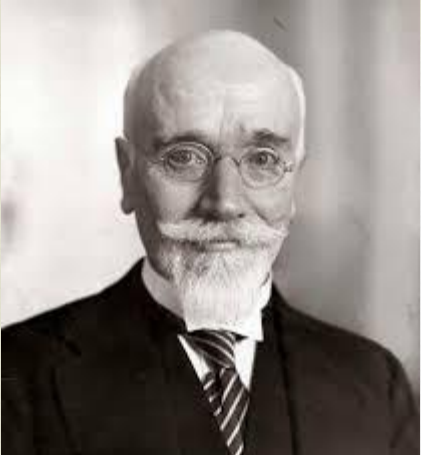

ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ
ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

- ❧ Πολιτικοί
- ❧ Ευεργέτες
- ❧ Υπερασπιστές της ελευθερίας
- ❧ Καθηγητές πανεπιστημίου
- ❧ Μαθηματικοί
- ❧ Πεζογράφοι- ποιητές
- ❧ Μουσικοί
- ❧ Υψίφωνοι
- ❧ Ζωγράφοι
- ❧ Θεατράνθρωποι
- ❧ Ηθοποιοί

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Μουρνιές Χανίων 23 Αυγούστου 1864- Παρίσι, 18 Μαρτίου 1936) ήταν Έλληνας πολιτικός που διετέλεσε πρωθυπουργός της Κρητικής Πολιτείας και επτά φορές πρωθυπουργός της Ελλάδας. Οργάνωσε την επανάσταση στο Θέρισο και το 1910 ανέλαβε την πρωθυπουργία της Κρητικής Πολιτείας, την οποία εγκατέλειψε λίγο αργότερα για να αναλάβει την πρωθυπουργία στην Ελλάδα κατόπιν προσκλήσεως του Στρατιωτικού Συνδέσμου. Από την έναρξη του Α' Παγκοσμίου τάχθηκε υπέρ της Αντάντ διαφωνώντας ανοιχτά με τη στάση του Βασιλιά. Λόγω αυτής της διαφωνίας, αν και είχε εκλεγεί πρωθυπουργός, εκδόθηκε ,με απόφαση του Βασιλιά Κων/νου του Α' δημιουργώντας τα γεγονότα του Εθνικού Διχασμού. Στις κρίσιμες εκλογές του Νοεμβρίου 1920 ο Βενιζέλος ηττήθηκε, αποσύρθηκε από την πολιτική , για να επιστρέψει μετά την μικρασιατική καταστροφή του 1922. Με δύο ριζοσπαστικές πρωτοβουλίες του, την υποχρεωτική ανταλλαγή Ελλήνων και Τούρκων και τη Συνθήκη της Λωζάνης, άλλαξε τον προσανατολισμό της ελληνικής πολιτικής και έβαλε τα θεμέλια της ειρηνικής ανάπτυξης. Η τελευταία δεκαετία της διακυβέρνησης του(1928-1932) ήταν περίοδος σταθερότητας και δημιουργίας. Κορυφαία επιτυχία το ελληνοτουρκικό σύμφωνο φιλίας (1930).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ (Μέτσοβο 1815- Αλεξάνδρεια 1899) ήταν Έλληνας επιχειρηματίας και ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς ευεργέτες. Από το Μέτσοβο μετέβηκε το 1837 στο Κάιρο της Αιγύπτου, όπου χάριν της επιχειρηματικής του δραστηριότητας και της τόλμης του εξελίχθηκε στον μεγαλύτερο έμπορο της Αιγύπτου. Η πολυεπίπεδη ευεργετική του δράση εκδηλώνεται μέσα από δωρεές σημαντικών ποσών για φιλανθρωπίες, κοινωφελή έργα και δημιουργία εκπαιδευτικών και άλλων υποδομών. Μεταξύ αυτών, η Ίδρυση Γεωργικής σχολής στην Λάρισα, η ανέγερση της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων, η δωρεά προς το Ωδείο των Αθηνών , η δωρεά για την ενσωμάτωση του Παναθηναϊκού σταδίου, η περάτωση του Πολυτεχνείου των Αθηνών και η δωρεά για την ναυπήγηση σύγχρονου Θωρηκτού με το οποίο η Ελλάδα κυριάρχησε στο Αιγαίο Πέλαγος. Ο Γεώργιος Αβέρωφ πέθανε στην Αλεξάνδρεια στις 15 Ιουλίου του 1899. Η Ελληνική Κυβέρνηση στις 22 Απριλίου του 1908 έστειλε το εúδρομο <<ΜΙΑΟΥΛΗΣ>> και μετέφερε τη σορό του στην Ελλάδα. Η Ελληνική πολιτεία τον ανακήρυξε Μέγα Εθνικό Ευεργέτη και ανήγειρε μαρμάρινο ανδριάντα προ των προπυλαίων του Παναθηναϊκού Σταδίου.

Λασκαρίνα

Μπουμπουλίνα Πινότση

☞ 1771 - 1825 , ήταν Ελληνίδα ηρωίδα της ελληνικής επανάστασης του 1821. Παντρεύτηκε δύο φορές όμως και οι δύο σύζυγοι της σκοτώθηκαν από Αλγερινούς πειρατές. Της άφησαν ωστόσο, μια τεράστια περιουσία ,την οποία ξόδεψε εξολοκλήρου για να αγοράσει καράβια και εξοπλισμό για την ελληνική επανάσταση. Με το πλοίο της "Αγαμέμνων" συμμετείχε στον αποκλεισμό του Ναυπλίου και ανεφοδίασε με δικές της δαπάνες τους υπερασπιστές του Άργους. Στην συνέχεια έλαβε μέρος στον αποκλεισμό της Μονεμβασίας ,στην πολιορκία και την άλωση του Ναυπλίου και της Τριπόλεως. Μετά την άλωση του Ναυπλίου τον Νοέμβριο του 1822, η Μπουμπουλίνα εγκαταστάθηκε στην Πόλη ,όπου έζησε έως τα μέσα του 1824. Εκδιώχθηκε από το Ναύπλιο κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, όταν πήρε το μέρος του φυλακισμένου Θεόδωρου Κολοκοτρώνη. Έτσι ,η Μπουμπουλίνα επέστρεψε πικραμένη στην Σπέτσες και εγκαταστάθηκε στο σπίτι του δεύτερου συζύγου της μόνη ,με τα υπολείμματα της περιουσίας της, μέχρι το τέλος της ζωής της ,που δεν άργησε να έρθει.

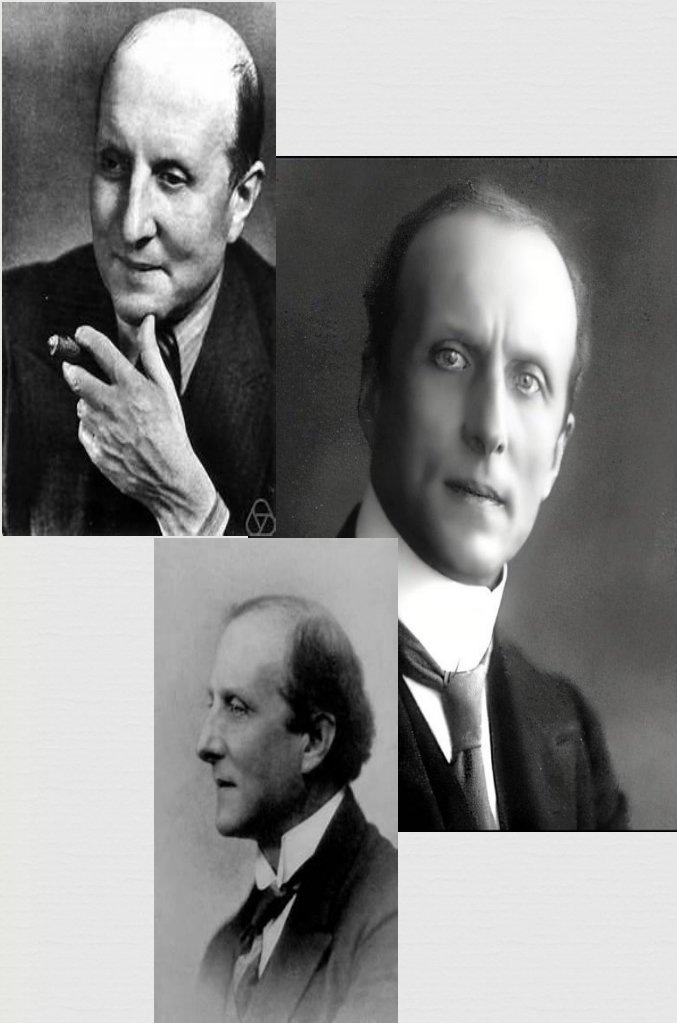

✧ **ΕΛΕΝΗ ΓΛΥΚΑΤΖΗ –ΑΡΒΕΛΕΡ** (γενν. 29 Αύγουστου 1926) είναι ελληνίδα βυζαντινολόγος ιστορικός. Υπήρξε η πρώτη γυναικά πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης το 1967 και η πρώτη γυναικά πρυτάνισσα του Πανεπιστημίου της Σορβόνης στην 700 χρόνων ιστορία του, το 1976. Ακόμη, είναι πρέσβειρα καλής Θελήσεως στη UNICEF. Η Αρβελέρ έχει κατατάξει ιδεολογικά τον εαυτό της στην αριστερά. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Μετά την αποφοίτηση της εργάστηκε ως ερευνήτρια στο Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών, ενώ μετακόμισε στο Παρίσι 1953 για να συνεχίσει τις σπουδές της. Είναι Πρόεδρος της επιτροπής Ηθικής του Εθνικού Κέντρου για την Επιστημονική Έρευνα (Γαλλία) του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κέντρου των Δελφών (Ελλάδα) και Επίτιμη Πρόεδρος της Διεθνούς Επιτροπής Βυζαντινών Σπουδών. Η Ελένη Γλύκατζη- Αρβελέρ θεωρείται σήμερα μια από τις πλέον εξέχουσες πανεπιστημιακές προσωπικότητες ιδιαίτερα στην Βυζαντινολογία με πολύ μεγάλο βαθμό σχετικών διαλέξεων και ομιλιών εντός και εκτός Ελλάδας. Στην πολύχρονη ακαδημαϊκή σταδιοδρομία της έχει αναλάβει τα ανώτερα αξιώματα και έχει τιμηθεί με πλήθος διεθνών διακρίσεων.

Κωνσταντίνος Καραθεοδωρής

Βερολίνο 1873 - Μόναχο 1950. Ήταν μαθηματικός ελληνικής καταγωγής, υπήκοος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας που διακρίθηκε σε παγκόσμιο επίπεδο. Το επιστημονικό έργο του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή επεκτείνεται σε πολλούς τομείς των μαθηματικών, της φυσικής και της αρχαιολογίας. Είχε σημαντικότερη συνεισφορά ιδιαίτερα στους τομείς της προγραμματικής ανάλυσης, συναρτησιακής ανάλυσης και θεωρίας μέτρου και ολοκλήρωσης. Τα περισσότερα έργα του τα έγραψε στα γερμανικά. Ο πατέρας του Στέφανος υπηρέτησε ως πρέσβης της οθωμανικής αυτοκρατορίας στο Βερολίνο και έτσι ο Κωνσταντίνος φοίτησε σε ευρωπαϊκά σχολεία. Στις Βρυξέλλες ανακάλυψε την κλήση του στα μαθηματικά, σπούδασε μηχανικός την Στρατιωτική σχολή ενώ το 1895 μετέβη στα Χανιά όπου γνώρισε τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Αργότερα εργάστηκε στην Αίγυπτο ως μηχανικός και έπειτα γύρισε στη Γερμανία για να συνεχίσει τις σπουδές του στα μαθηματικά μέχρι που το 1904 αναγορεύτηκε διδάκτορας στο πανεπιστήμιο του Γκέτινγκεν. Για μια 10ετία δίδαξε σε πανεπιστήμια ενώ η φήμη του ως του πιο σπουδαίου μαθηματικού απλώθηκε σε όλη τη Γερμανία. Συνδέθηκε φιλικά με τον Αϊνστάϊν και ήταν ο καθοδηγητής του στην περίφημη Γενική θεωρία της Σχετικότητας.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ (Απρίλιος 1798-

Φεβρουάριος 1857) ήταν Έλληνας ποιητής, περισσότερο γνωστός για την συγγραφή του ποιήματος << Ύμνος εις την Ελευθερίαν>>, οι πρώτες δύο στροφές του οποίου έγιναν ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας και ύστερα της Κύπρου.

Κεντρικό πρόσωπο της Επτανησιακής σχολής, ο Διονύσιος Σολωμός θεωρήθηκε και θεωρείται ο εθνικός ποιητής των Ελλήνων , όχι μόνο γιατί έγραψε τον εθνικό ύμνο αλλά γιατί αξιοποίησε την προγενέστερη ποιητική παράδοση (Κρητική λογοτεχνία, Δημοτικό τραγούδι) και ήταν ο πρώτος που καλλιέργησε συστηματικά τη δημοτική γλώσσα και άνοιξε τον δρόμο για την χρησιμοποίηση της στην λογοτεχνία, αλλάζοντας ακόμη περισσότερο τη στάθμη της. Εκτός από τον << Ύμνο εις την Ελευθερίαν>> τα σπουδαιότερα έργα του είναι : << ο Κρητικός>>, << Ελεύθεροι Πολιορκημένοι>>, << Ο Πόρφυρας>>, << Η γυναίκα της Ζάκυνθος>>, << Λάμπρος >>. Το βασικό χαρακτηριστικό της ποιητικής παραγωγής του είναι η αποσπασματική μορφή: κανένα από τα ποιήματα που έγραψε μετά τον << Ύμνος εις την Ελευθερίαν>> δεν είναι ολοκληρωμένο και με ελάχιστες εξαιρέσεις τίποτα δεν δημοσιεύτηκε από τον ίδιο .

☞ **ΜΑΡΚΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ** Άνω Σύρο 10 Μαΐου 1905 - Αθήνα 8 Φεβρουαρίου 1972. Υπήρξε ιδιαίτερα σημαντικός έλληνας μουσικός του ρεμπέτικου τραγουδιού. Θεωρείται ο Πατριάρχης του ρεμπέτικου καθώς έκανε γνωστό το είδος λόγω της μεγάλης επιτυχίας που είχαν τα δισκογραφημένα τραγούδια του. Επίσης καθιέρωσε την ορχήστρα με μπουζούκια και μπαγλαμάδες. Συμμετείχε μαζί με τον Γιώργο Μπάτη, τον Στράτο Παγιομτζή και τον Ανέστη Δελιά στο πρωτοποριακό για την εποχή μουσικό σχήμα "Η Τετράς η ξακουστή του Πειραιώς". Το 1993 ο Μάρκος φωνογράφησε το πρώτο εμπορικό επιτυχημένο τραγούδι με μπουζούκι στην Ελλάδα, Το καραντουζένι. Η περίοδος λίγο πριν τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο είναι ίσως η παραγωγικότερη του. Μεταξύ άλλων το 1935 έγραψε και φωνογράφησε τη Φραγκοσυριανή, το γνωστότερο ίσως τραγούδι του. Τα ηχογραφημένα τραγούδια του Βαμβακάρη υπερβαίνουν τα 200. Από το 1932 μέχρι το 1960 ηχογράφησε 149 τραγούδια δικής του σύνθεσης και 220 ως ερμηνευτής.

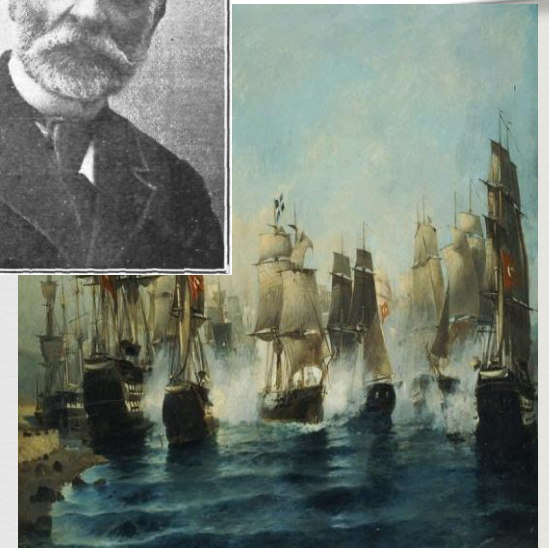
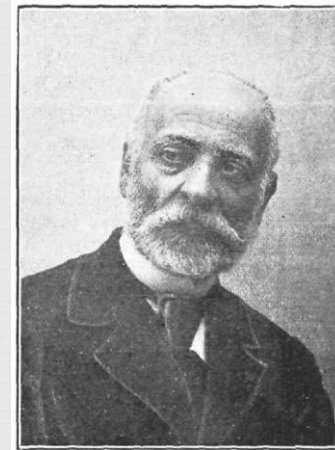

Μαρία Κάλλας (Νέα Υόρκη 1923- Παρίσι 1977)

ήταν κορυφαία Ελληνοαμερικανίδα υψίφωνος και πλέον γνωστή παγκοσμίως ντίβα της όπερας. Η γνωριμία της με τον καλλιτεχνικό διευθυντή της Αρένας της Βερόνα, Τζοάννι Τζενατέλλο, την οδηγεί στην Ιταλία. Τον Αύγουστο του 1947 κάνει την πρώτη της εμφάνιση με την <<Τζοκόντα>> του Πονκιέλι. Στο μεταξύ γνωρίζει τον μουσικόφιλο Ιταλό Βιομήχανο Τζοβάννι Μπατίστα Μενεγκίνι ,με τον οποίο παντρεύονται. Τον Δεκέμβριο του 1951 η Κάλλας ανοίγει την σεζόν στη Σκάλα του Μιλάνου με τους<< Σικελιανούς Εσπερινούς>>, εμφάνιση που της προσφέρει μεγάλη αναγνώριση. Τα επόμενα επτά έτη η Σκάλα θα είναι η σκηνή των μέγιστων θριάμβων της σε ένα ευρύ φάσμα ρόλων. Το 1955 ανεβάζει την ιστορική παράσταση της <<Τραβάτα>> του Βέρντι. Το 1956 εμφανίστηκε για πρώτη φορά στη Μητροπολιτική Όπερα της Νέας Υόρκης ως <<Νόρμα>> στο ομώνυμο έργο του Μπελλίνι. Στις 24 Αυγούστου του 1960, η Μαρία Κάλλας ερμήνευσε τη<< Νόρμα>> στο Αρχαίο θέατρο Επιδαύρου. Στις 5 Ιουλίου 1965 εμφανίζεται για τελευταία φορά σε παράσταση όπερας στο Κόβεντ Γκάρντεν με την <<Τόσκα>> σε σκηνοθεσία Φράνκο Τζεφινέλι.

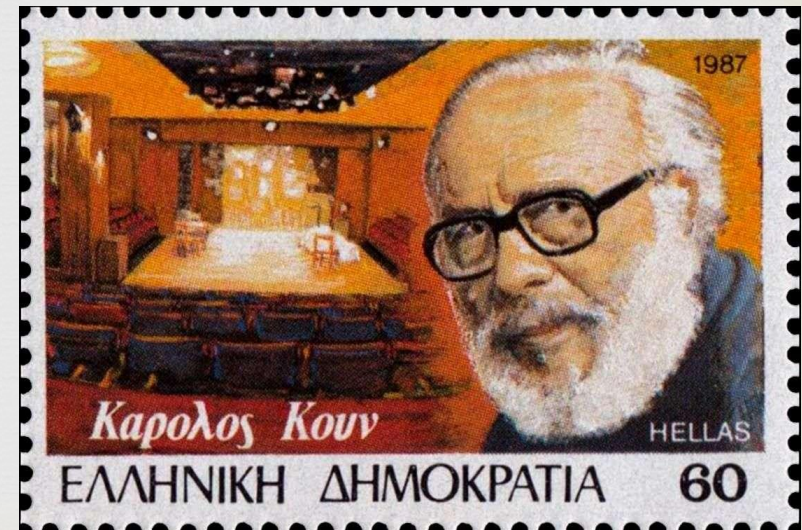
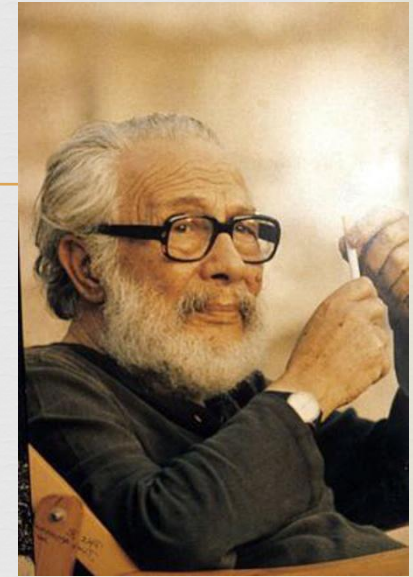
Κωνσταντίνος Βολανάκης

Ηράκλειο Κρήτης 17 Μαρτίου 1837 - Πειραιά 29 Ιουνίου 1907. Ήταν ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ζωγράφους του 19ου αιώνα. Θεωρείται ο "πατέρας της ελληνικής θαλασσογραφίας". Σπούδασε ζωγραφική στην Ακαδημία του Μονάχου το 1860. Μετά την αποφοίτηση του ο Βολανάκης εργάστηκε στο Μόναχο, τη Βιέννη και την Τεργέστη. Το 1883 επέστρεψε στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκε στον Πειραιά. Από την ίδια χρονιά και μέχρι το 1903 δίδαξε στη σχολή των Ωραιών Τεχνών της Αθήνας. Στο μεταξύ λόγω της πολυμελούς οικογένειάς του αλλά και των χαμηλών τιμών πώλησης των πινάκων του, πέρασε τα τελευταία χρόνια της ζωής του φτωχός. Η θάλασσα τα πλοία και τα λιμάνια ήταν η μόνιμη πηγή έμπνευσης του Βολανάκη. Θεωρείται ένας από τους κυριότερους εκπροσώπους του ακαδημαϊκού ρεαλισμού, της λεγόμενης Σχολής του Μονάχου. Ωστόσο, τα ιδιαίτερω φωτεινά έργα του δείχνουν κάποιες ιμπρεσιονιστικές τάσεις. Οι θαλασσογραφίες του κοσμούν τις επισημότερες αίθουσες της Αυστρίας και της Ελλάδας, ενώ κάποιοι άλλοι πίνακες του πωλήθηκαν σε διεθνείς δημοπρασίες για εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ

Προύσα 1908-Αθήνα 1987. Ήταν κορυφαίος έλληνας θεατρικός σκηνοθέτης εβραϊκής καταγωγής. Φοίτησε στη Ροβέρτειο Σχολή της Κων/λης και σπούδασε αισθητική στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης. Η πρώτη του εμφάνιση ως σκηνοθέτης ήταν στο "Τέλος του ταξιδιού του Σέριφ" και με μαθητές του από το Κολέγιο παρουσίασε έργα του Αριστοφάνη και του Σαίξπηρ. Ίδρυσε τη Λαϊκή Σκηνή και συνεργάστηκε με διάφορους θιάσους. Το 1942 ίδρυσε το Θέατρο Τέχνης και τη Δραματική Σχολή του θεάτρου του, στην οποία μαθήτευσαν οι σημαντικότεροι σκηνοθέτες και ηθοποιοί της μεταπολεμικής γενιάς. Έγραψε τις μελέτες "Η αρχαία τραγωδία - κωμωδία" και "Ο σκηνοθέτης και το αρχαίο δράμα". Υπήρξε γεγονός πως ως σκηνοθέτη τον Κουν απασχολούσε το σύγχρονο νεοελληνικό έργο, η νεοελληνική θεατρική παράσταση, το αρχαίο δράμα και το κλασικό θέατρο σε σύγχρονη απόδοση. Τιμήθηκε με το παράσημο Φοίνικα, το Αργυρό Μετάλλιο της Ακαδημίας Αθηνών και το βραβείο Θεάτρου των Εθνών. Το 1984 το ελληνικό κράτος παραχώρησε έναν χώρο στην Πλάκα για την ανέγερση του θεάτρου Καρόλου Κουν.

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ (1900-1973) ήταν Ελληνίδα

ηθοποιός, κυρίως δραματικού ρεπερτορίου, παγκόσμιας φήμης. Σπούδασε μουσική και τραγούδι στο Ωδείο της Γενεύης καθώς και σε σχολές του Βερολίνου και της Βιέννης. Πρωτοεμφανίστηκε το 1920 στη σκηνή του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά, στην όπερα <<Αδελφή Βεατρίκη>>. Το 1928 εμφανίζεται για πρώτη φορά στο θέατρο πρόζας ως μέλος του θιάσου της Μαρίκας Κοτοπούλη , παίζοντας στο έργο του Ανρί Μπατάιγ <<Γυμνή Γυναίκα >>, που την καθιέρωσε ως πρωταγωνίστρια δραματικών ρόλων. Το 1931 συνεργάστηκε με τον κορυφαίο Έλληνα ηθοποιό Αιμίλιο Βεάκη με τον οποίο εισχωρεί στον συνεταιρικό θίασο του Αλέξη Μινωτή, τον οποίο και παντρεύτηκε και μαζί του συνεργάστηκε αποδοτικά από το 1932 μέχρι το 1940, χρονιά που έγινε μόνιμο μέλος του Εθνικού Θεάτρου.. Κατά την περίοδο του πολέμου εγκαταστάθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου και εμφανίστηκε στο Μπρόντγουεϊ της Νέας Υόρκης. Το έργο που την καθιέρωσε σε διεθνή κλίμακα και που της χάρισε το Όσκαρ ηθοποιίας , από την Αμερικανική Ακαδημία Κινηματογράφου, ήταν <<Για ποιον χτυπά η καμπάνα>>.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Μάιος 1883 - Φεβρουάριος 1962. Ήταν διάσημος έλληνας ιατρός βιολόγος και ερευνης. Ήταν πρωτοπόρος στην κυτταροθεραπεία και για τον πρώιμο εντοπισμό του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας. Είναι περισσότερο γνωστός ως ο άνθρωπος που ανακάλυψε την πρωτοποριακή κυτταροδιαγνωστική μέθοδο, γνωστή ως Τεστ Παπ που χάρισε ζωή στις γυναίκες όλου του κόσμου, όπως αναφέρει αναμνηστική πλάκα στο ευρετικό καρκινολογικό ινστιτούτο «Γ' Παπανικολάου». Το 1904 έλαβε το πτυχίο του από την Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1907 πήγε στη Γερμανία για ανώτερες σπουδές επιλέγοντας τον κλάδο της Βιολογίας. Το 1913 αναχώρησε για την Αμερική όπου κέρδισε με δυσκολία μια θέση στο εργαστήριο Ανατομικής του Πανεπιστημίου Κολούμπια και αργότερα μια θέση στο πανεπιστήμιο Κορνέλ της Νέας Υόρκης. Από εκεί και πέρα εργάστηκε απρόσκοπτα δείχνοντας τις αμέτρητες ικανότητές του. Ακολουθώντας εκλέχτηκε υφηγητής εκτάκτως καθηγητής και τέλος τακτικός καθηγητής της ανατομίας και ιστολογίας της ιατρικής σχολής του Πανεπιστημίου αυτού. Το 1954 ο Παπανικολάου δημιούργησε το μνημειώδες έργο "Άτλαντας της αποφολιδωτικής κυτταρολογίας, εδραιώνοντας και επίσημα πλέον τη νέα ιατρική πρακτική και ειδικότητα που ουσιαστικά ανέπτυξε από το μηδέν.

ΤΕΛΟΣ

ΠΗΓΕΣ: WIKIPEDIA ,ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΔΕΨΑΝ ΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΟΥ Γ4:

ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ ΚΑΛΛΙΑ

ΦΡΟΝΙΜΑΚΗ ΚΛΕΙΩ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ: 2021-2022

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:

ΧΑΛΕΠΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ